

**Tõlge: Marta Perlikiewicz,
Jüri Lember**

Sinine purskkaev / Niebieska fontanna

Autorka: Patrycja Giec, Szkoła Podstawowa nr 3 w Goleniowie

Oli pilvine novembripäev. Feliksi-nimeline poiss jalutas Goleniówi tänavatel. Külm tuul räsib tema lokkis blonde juukseid. Teismeline hoidis käes tühja karastusjoogipurki. Ta istus pingile ja viskas purgi maha. Poiss istus ja mõtiskles. Mõne aja pärast läks tal kõht tühjaks ja ta otsustas minna sööma oma lemmikkohvikusse Szczecinska tänaval. See oli päris lähedal ja poiss jõudis kohale kiiresti. Ta tellis koogi ja istus laud oma tellimust ootama. Kohvikuaknast paistis lähedalasuv purskkaev.

Tunni aja pärast läks Feliks kohvikust välja, istus pingile ja vaatas, kuidas vesi purskab. Rahustav vaatepilt, mõtles poiss. Äkki kuulis ta tundmatut heli. See tuli purskkaevust ja noormees läks uudistama, et näha kes või mis sellist imelikku häält teeb. Ta vaatas hoolega, aga veepinnal polnud midagi kahtlast. Feliks mõtles, et äkki ta kuulis valesti. Sel hetkel hakkas purskkaev purskama topeltjõuga, pritsides vett täis nii tema helesinise kampsuni kui ka mustad püksid. Ja veest kerkis esile imelik olend, otsekui mitte sellest maailmast. Ehmunud poiss otsis kedagi, kes teda veenaks, et see, mida ta näeb, on päris, kuid läheduses polnud kedagi.

Poiss tahtis ära joosta, aga midagi hoidis teda kinni. Ta seisis liikumatult ja vaatas talle lähenevat elukat. See sarnanes kärnkonnale, aga oli sellest suurem ja teise värvusega – lilla-tumesinine. Pea asus otse keha peal, moka oli suur ja suurte huultega. Seljal ja jalgadel oli näha kümneid väikesi valgeid täppe, tegelikult olid need kraatrid või vistrikud ehk punnid. Suured, rohelist punnsilmad helendasid, nahka kattis imelik lõga. Käpad oli tal harali nelja kõvera sõrmega, millest kasvasid küünised. Olend liigus aeglaselt ja laisalt, vedades enda järel selle imeliku lõga riba, millega ta oli kaetud. Ta oli väga vastik.

Feliks jõllitas oma pruunide silmadega looma üllatunult. See peab olema mingi imelik unenägu, mõtles ta. Ja äkki, nagu eikusagilt, veeres tema juurde tühi plekkpurk, mille ta hiljuti maha loopis. Selle järel veeres plastpudel. Tuul puhus ka mõned kortsunud taskurätikud ja mingid paberilehed. Prügi tuli aina juurde. Feliks vaatas kord pidevalt suurenevale jäätmehunnikule, kord tema vastas seisavale loomale. Ta oli täielikult kindel, et too olend on selle prügi invasiooni taga. Mõne minuti pärast hunnik

enam ei suurenenud, aga see märkimisväärselt suur. Ja alles nüüd sai poiss aru, et kõik need paberid, pudelid ja purgid kuluvad talle. Et see oli tema, kes oli loopinud neid kõnniteele, muruplatsidele, metsa või isegi läbi linna voolavasse Ina jõkke. Ta oli kindel, et see oli Emakese Maa kättemaks. Ta sai aru, et oli toiminud valesti.

Poiss koristab kiiresti oma prügihunniku ja sellest saadik alates viskas ta kõik prügi prügikasti. Lisaks õppis ta jäätmeid sorteerima ja temast sai heade kommete edendaja oma eakaaslaste seas.

Hiljem sai Feliks teada, et ta ei ole ainus inimene, kes on kohanud Goleniówi purskkaevu koletist. Rahva sõnul ilmub loom igaühele, kes saastab keskkonda. Seda purskkaevu, kus olend elab, nimetatakse siniseks purskkaevuks, sest õhtuti muutub purskkaevu vesi teinekord helesiniseks. Aga ärgu keegi lasku end sellest ilusast sinisest värvist eksitada, sest sel, kes ei hooli keskkonnast, seiseb ees kohtumine Prügikärnkonnaga.